

بررسی ژن بتالاکتاماز *CTX-M* در انتروکوکوس فکالیس مقاوم به جنتامایسین جداشده از گوشت‌های قرمز مصرفی

*رضوان شیروانی: گروه زیست‌شناسی سلولی و مولکولی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران (*نویسنده مسئول). r.shirvani1368@gmail.com
الهه مدنی پور: گروه میکروبیولوژی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران. elamadani20@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۹۶/۹/۲۲

تاریخ دریافت: ۹۶/۵/۱۶

چکیده

زمینه و هدف: انتروکوک‌ها، بخشی از فلور طبیعی دستگاه گوارش انسان را تشکیل می‌دهد که توانمندی بالایی در کسب ژن‌های مقاومت به آنتی‌بیوتیک دارند. استفاده گسترده از آنتی‌بیوتیک‌ها در بخش‌های کشاورزی و صنایع غذایی منجر به انتشار ژن‌های مقاومت در باکتری‌های پاتوژن و فلور طبیعی، انتقال به انسان و نیز ایجاد بیماری می‌شود که یک تهدید جدی برای بهداشت و سلامت انسان است. هدف از این مطالعه بررسی شیوع ژن *bla CTX-M* در سویه‌های انتروکوکوس فکالیس مقاوم به جنتامایسین جدا شده از گوشت‌های قرمز مصرفی می‌باشد.

روش کار: در این مطالعه مقطعی، ۱۹۰ نمونه انتروکوکوس از گوشت‌های قرمز کشتارگاه شهرستان بروجرد جمع‌آوری و ۹۰ سویه انتروکوکوس فکالیس با استفاده از تست‌های بیوشیمیایی شناسایی و جداسازی شد، سپس آزمون تعیین حساسیت آنتی‌بیوتیکی با روش دیسک دیفیوژن مطابق با دستورالعمل CLSI انجام شد. در نهایت فراوانی ژن *bla CTX-M* در سویه‌های مقاوم به جنتامایسین با استفاده از پرایمر اختصاصی، توسط PCR مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: بیشترین میزان مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های اریترومایسین و پنی‌سیلین به ترتیب با ۹۴/۴۴٪ و ۵۶/۶۶٪ گزارش شد و سویه‌ها حساسیت بالایی نسبت به نیتروفوران‌تین، مروپنم و سیپروفلوکساسین داشتند. از ۹۰ نمونه مورد آزمایش، ۹ نمونه (۱۰٪) مقاوم به جنتامایسین بودند که ژن مذکور در هیچ‌یک از ۹ سویه مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: با توجه به انتقال آسان ژن‌های مولد آنزیم‌های بتالاکتاماز از طریق پلاسمید، عدم ردیابی ژن مذکور در میان باکتری‌های مورد بررسی نشان می‌دهد که این ژن همراه ژن‌های عامل مقاومت به جنتامایسین منتقل نمی‌شود، بنابراین رابطه‌ی معنی‌داری بین این ژن و آنتی‌بیوتیک مورد بررسی مشاهده نشد.

کلیدواژه‌ها: انتروکوکوس فکالیس، جنتامایسین، بتالاکتاماز، واکنش زنجیره‌ای پلیمرازی

مقدمه

تحقیقات اکولوژیک جهت ژن‌های مقاومت به آنتی‌بیوتیک تبدیل نموده است (۲، ۳).

عمل بیماری‌زایی انتروکوک‌ها در ابتدا وابسته به بافت‌های میزبان است. در طول فرآیند ته‌اجم بافتی سبب کلونیزاسیون در محیط‌های متفاوت، افزایش پتانسیل ردوکس، از بین بردن مواد مغذی ضروری، فاگوسیت لوکوسیت‌ها و دیگر نقص‌ها می‌شود (۴).

مصرف غذا امکان انتقال بسیاری از پاتوژن‌ها از جمله باکتری‌ها را به بدن فراهم می‌سازد. زنجیره غذایی به‌عنوان یک منبع انتروکوک‌ها مقاوم به عوامل ضد میکروبی شناخته شده است و انتروکوک‌ها معمولاً در غذاهای با منشأ حیوانی مانند گوشت وجود دارند و به دلیل این‌که زیستگاه اصلی آن‌ها دستگاه گوارش است پتانسیل قابل توجهی برای

انتروکوکوس‌ها، کوکسی‌های گرم مثبتی هستند که بی‌هوازی اختیاری و کاتالاز منفی هستند و با داشتن توانایی رشد در غلظت ۵/۶٪ از سدیم کلرید، pH بالا (pH=9.6) و همچنین با داشتن قدرت هیدرولیز بایل اسکولین، L-پیرولیدونیل-β-نفتیلامید (PYR) شناسایی می‌شوند (۱). این باکتری‌ها به‌صورت مخمرهای سخت در نظر گرفته می‌شوند، زیرا فاقد چرخه‌ی کربس و زنجیره‌های تنفسی هستند. حضور دائمی انتروکوک‌ها در دستگاه گوارش انسان و حیوانات به‌عنوان فلور نرمال، اهمیت بالینی آن‌ها در ایجاد عفونت، توانایی ایجاد مقاومت به چند آنتی‌بیوتیک و ظرفیت بالای آن‌ها برای انتقال افقی ژن‌ها، این گروه از باکتری‌ها را به یک گروه مناسب برای

کرد (۹). اخیراً مقاومت باکتریایی که از طریق تولید بتالاکتامازهای وسیع الطیف در حال افزایش است به عنوان یک مشکل درمانی تلقی می‌گردد. بتالاکتامازها از مهم‌ترین آنزیم‌های مهارکننده‌ی داروهای بتالاکتام در باکتری‌ها است که با هیدرولیز حلقه‌ی بتالاکتام از اتصال آنتی‌بیوتیک به جایگاه هدف جلوگیری می‌کند و باعث ظهور مقاومت می‌گردد (۱۰). که به چهار گروه A تا D تقسیم‌بندی می‌شوند (۱۱). بر اساس این طبقه بندی، آنزیم‌های وسیع‌الطیف در گروه A قرار گرفته و شامل مشتقات آنزیم‌های موتاسیون یافته TEM و SHV می‌باشند (۱۲). بتالاکتامازهای تیپ CTX-M به‌طور گسترده از طریق پلاسمیدهای حامل ESBL که فاقد TEM و SHV منتشر گردید، که توسط پلاسمید کد می‌شوند و قادر به هیدرولیز سفالوسپورین‌های وسیع‌الطیف بوده و به‌وسیله کلاولانیک اسید و تازوباکتام مهار می‌شوند و به‌طور افزایش‌دهنده‌ی در /شریشیا کلی و کلبسیلا پنومونیه شایع هستند (۱۳). در طی بررسی‌هایی که در سال‌های اخیر در ایران انجام شده، آنزیم‌های ESBL افزایش پیدا کرده است. لذا این مطالعه با هدف تعیین میزان مقاومت آنتی‌بیوتیکی جدایه‌های /نتروکوکوس فکالیس جدا شده از گوشت‌های قرمز مصرفی کشتارگاه شهرستان بروجرد و بررسی فراوانی بتالاکتاماز وسیع‌الطیف CTX-M در سویه‌های مقاوم به جنتامایسین انجام شد.

روش کار

جمع آوری نمونه: در این مطالعه‌ی مقطعی، ۲۲۰ نمونه از گوشت‌های قرمز شهرستان بروجرد در طی سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۹۴ جمع‌آوری شد؛ که از این ۲۲۰ نمونه، ۱۹۰ نمونه /نتروکوکوس جداسازی شد. نمونه برداری به روش سوآب برداری انجام شد، بدین صورت که از سطح ۱۰۰ سانتی‌متر مربع با دو سوآب از سطح گوشت نمونه برداری انجام شد. این سطح با فریم‌هایی که مساحت داخلی آن ۱۰۰ سانتی‌متر مربع بود تعیین می‌شد. نمونه برداری از چهار ناحیه گردن، قسمت خلفی عضلات دست، تهیگاه و کفل انجام شد. عمل سوآب کشی

آلودگی گوشت‌ها در زمان کشتار دارند (۵). در میان محصولات غذایی، گوشت یکی از حساس‌ترین مواد غذایی فسادپذیر به شمار می‌آید، زیرا محیطی بسیار مساعد جهت فعالیت میکروب‌ها، مخمرها و کپک‌ها است. هم‌چنین وجود باقی‌مانده‌های مواد دارویی مانند آنتی‌بیوتیک‌ها در فرآورده‌های دامی و مصرف آن توسط انسان از طریق زنجیره غذایی، باعث بروز واکنش‌هایی نظیر واکنش‌های آلرژیک، تب، اسهال و ... می‌شود. انتقال مقاومت آنتی‌بیوتیکی به انسان از طریق زنجیره غذایی صورت می‌گیرد که طی آن ژن‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک از فلور میکروبی دام به پاتوژن‌های انسانی منتقل می‌شود (۶).

شایع‌ترین /نتروکوکوس‌های دخیل در عفونت‌های انسانی، /نتروکوکوس فکالیس (۹۰-۸۵ درصد) و /نتروکوکوس فاسیوم (۱۰-۵ درصد) هستند. /نتروکوکوس فکالیس یکی از گونه‌های باکتری‌های اسیدلاکتیک است که می‌تواند در تعداد نسبتاً بالایی در طول تخمیر گوشت یافت شود و ممکن است به همراه لاکتوباسیلوس در فرآیند تخمیر شرکت داشته باشند (۷). این باکتری‌ها اکثراً مقاوم به گرما بوده که اسپور تولید نمی‌کنند و این موضوع نشان‌دهنده‌ی بقای آن‌ها در گوشت‌های خام و پخته‌شده است (۶).

/نتروکوک‌ها، می‌توانند سبب اکتساب و انتقال عامل ژن‌های عامل مقاومت شوند. مصرف بی‌رویه و بدون نظارت آنتی‌بیوتیک‌ها در غذای دام و طیور به‌عنوان فاکتور افزایش‌دهنده رشد می‌تواند سبب سهولت در تبادل ژن‌های مقاوم و بیروانت بین سویه‌های /نتروکوک و توانایی بالای ارگانیزم در انتقال بین افراد و بیماران و محیط، فراوانی قابلیت انتشار این سویه را در بین محیط‌های مختلف تأیید می‌کند (۸). کاملاً واضح است که استفاده‌ی بی‌رویه و بدون نظارت آنتی‌بیوتیک‌ها جهت درمان یا کنترل عفونت در انسان و یا به‌عنوان فاکتورهای رشد در غذای حیوانات یکی از دلایل شیوع باکتری‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک است.

از جمله مقاومت‌های ایجاد شده در /نتروکوکوس‌ها می‌توان به مقاومت نسبت به دوزهای بالای آمینوگلیکوزیدها، بتالاکتام‌ها و گلیکوپپتیدها اشاره

جدول ۱- توالی پرایمر استفاده شده در این پژوهش

منبع	طول قطعه (bp)	توالی پرایمر (۵'→۳')	ژن هدف
(۱)	۵۴۳	F: TCAGCGAAAAACACCTTG R: GATATCGTTGGTGGTGCCAT	CTX-M

نیتروفوراننتین ($30 \mu\text{g} / \text{disc}$) خریداری شده از شرکت ROSCO دانمارک تهیه گردید. از سویه های استاندارد *E. faecalis* ATCC29212 و *E. faecalis* ATCC51299 به عنوان سویه های کنترل استفاده شد.

استخراج DNA: جهت استخراج DNA، از کشت ۲۴ ساعته نمونه ها در محیط BHI برات (Merck آلمان) استفاده شد که با استفاده از سانتریفیوژ، رسوب سلولی جمع آوری گردید و استخراج طبق دستورالعمل کیت استخراج DNA (سینا ژن) انجام گردید و DNA های استخراج گردیده تا زمان انجام PCR در فریزر ۲۰- نگه داری شد.

آزمون PCR: با استفاده از پرایمر اختصاصی ژن CTX-M (جدول ۱) گرفته شده از مقالات و خریداری شده از شرکت پیشگام صورت گرفت. واکنش PCR در حجم $25 \mu\text{l}$ (مقدار $7/5$ میکرولیتر dsH_2O ، $12/5$ میکرولیتر Master mix، 1 میکرولیتر Primer F، 1 میکرولیتر Primer R و 3 میکرولیتر DNA Template) طبق برنامه دمایی و زمانی زیر انجام شد.

برای دناتوراسیون اولیه DNA به مدت ۲ دقیقه در دمای 94°C قرار داده شد و بعد از آن دناتوراسیون در 94°C به مدت ۲۰ ثانیه، الحاق پرایمرها به DNA هدف در 51°C به مدت ۳۰ ثانیه و تکثیر پرایمرها در 72°C به مدت ۳۰ ثانیه در 35 چرخه تکرار شد و سرانجام ۳ دقیقه جهت تکثیر نهایی در 72°C قرار گرفت.

جهت الکتروفورز محصولات PCR از ژل آگاروز $1/5\%$ و بافر $0.5 \times$ TBE (سینا ژن) استفاده شد. برای تعیین سایز محصولات PCR از یک مارکر مولکولی 100 جفت بازی (Merck آلمان) استفاده شد. باندهای DNA بعد از رنگ آمیزی توسط Safe stain (Merck آلمان) با استفاده از دستگاه Gel-documentation (Vilber-Lourmat فرانسه)

به صورت افقی و عمودی ابتدا با سوآب مرطوب و سپس با سوآب خشک انجام گرفت. در نهایت هردو سوآب در لوله های حاوی BHI برات قرار داده شدند و نمونه ها به آزمایشگاه منتقل شدند.

شناسایی باکتری: پس از تهیه کشت خالص از نمونه ها، با استفاده از رنگ آمیزی گرم، آزمون های کاتالاز، بایل اسکولین، PYR، رشد در محیط BHI برات حاوی $6/5\%$ کلرید سدیم، نمونه ها در حد جنس شناسایی شدند (۱۴). سپس نمونه های انتروکوکوس با استفاده از آزمایشات تولید اسید از مانیتول، سوربیتول، سوربوز، آرابینوز و ساکاروز در حد گونه شناسایی شدند که بعد از انجام آزمایشات فوق مشخص گردید که 90 جدایه انتروکوکوس فکالیس و 100 جدایه انتروکوکوس فاسیوم بودند.

آزمون حساسیت آنتی بیوتیکی: بعد از تعیین هویت گونه های باکتری *E. faecalis* با آزمون های بیوشیمیایی، جهت انجام آزمون آنتی بیوگرام از روش دیسک دیفیوژن (Disk diffusion) به روش کربی بایر و بر طبق دستورالعمل (Clinical Standards Institute and Laboratory) انجام گردید. تعدادی از کلونی باکتری را به وسیله ای آنس برداشته و در سرم فیزیولوژی استریل حل نموده تا برابر با کدورت نیم مک فارلند گردد. سپس بر روی محیط مولر هینتون آگار کشت داده و دیسک های آنتی بیوتیکی با فاصله ای استاندارد و بر روی محیط کشت قرار داده و در دمای 37 درجه سلسیوس انکوبه گردیده و بعد از ظهر 24 ساعت نتایج قرائت گردید. جهت انجام این مطالعه دیسک های آنتی بیوتیک اریترومایسین ($15 \mu\text{g}/\text{disc}$)، آمپی سیلین ($10 \mu\text{g}/\text{disc}$)، جنتامایسین ($10 \mu\text{g}/\text{disc}$)، تتراسایکلین ($30 \mu\text{g}/\text{disc}$)، پنی سیلین ($10 \mu\text{g}/\text{disc}$)، سیپروفلوکساسین ($5 \mu\text{g}/\text{disc}$)، کلرامفنیکل ($30 \mu\text{g}/\text{disc}$)، لینزولید ($30 \mu\text{g}/\text{disc}$)، مروپنم ($10 \mu\text{g}/\text{disc}$)، استرپتومایسین ($30 \mu\text{g}/\text{disc}$) و

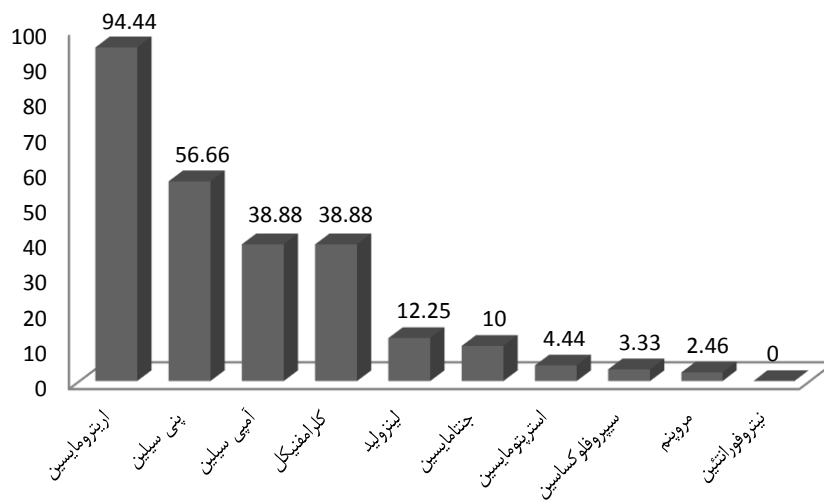
از ۱۹۰ نمونه‌ی گوشت‌های قرمز جمع‌آوری شده‌ی کشتارگاه شهرستان بروجرد بعد از انجام تست‌های بیوشیمیایی و تأییدی، مشخص شد که ۹۰ نمونه (۴۷/۳۶٪) *انتروکوکوس فکالیس* و ۱۰۰ نمونه (۵۲/۶۳٪) *انتروکوکوس فاسیوم* جداسازی شد.

نتایج تست آنتی‌بیوگرام به روش انتشار از دیسک مشخص کرد که ۹ مورد (۱۰٪) از ۹۰ نمونه، مقاوم به جنتامایسین می‌باشند. نتایج حاصل از آنتی‌بیوگرام (نمودار ۱) نشان‌دهنده‌ی مقاومت‌های چندگانه‌ی سویه‌های مختلف بود.

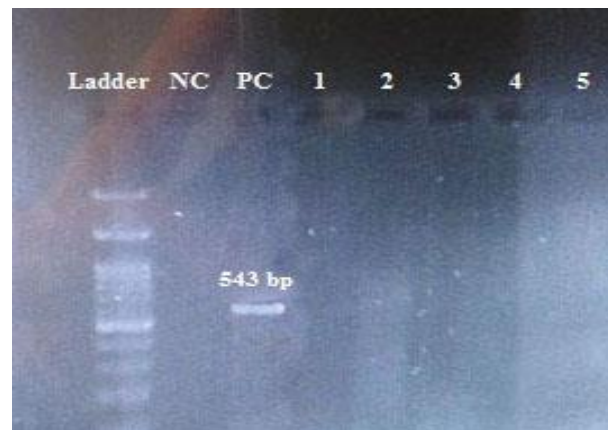
مشاهده گردید. در نهایت نتایج حاصل با استفاده از نرم افزار Excel آنالیز شدند.

از *E. faecalis ATCC29212* به‌عنوان کنترل مثبت برای ژن *CTX-M* (تهیه شده از بانک میکروبی انستیتو پاستور) استفاده شد. سویه استاندارد به شکل لیوفیلیزه خریداری و عملیات احیای آن با کشت در محیط نوترینت برات و گرماگذاری آن به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انجام گردید (۱۵).

یافته‌ها

نمودار ۱- الگوی مقاومت آنتی‌بیوتیکی سویه‌های *انتروکوکوس فکالیس* جدا شده از گوشت بر حسب درصد

تصویر ۱- ژل الکتروفورز محصولات PCR نمونه‌های *انتروکوکوس فکالیس* های مقاوم به جنتامایسین برای ژن *bla CTX-M*. از چپ به راست به ترتیب، ستون اول (Ladder) مارکر ۱۰۰ جفت بازی، ستون دوم کنترل منفی (NC)، ستون سوم *ATCC 29212* (PC) به‌عنوان کنترل مثبت و شماره‌های ۵-۱ نمونه‌های مورد آزمایش.

در سال ۲۰۱۵، دکتر سیما سود و همکاران در سال ۲۰۰۸ انجام گرفت این موضوع را به خوبی نشان داد (۱۷-۲۰).

با توجه به نتایج به دست آمده در این تحقیق مقاومت به اریترومایسین و پنی سیلین بالای ۵۰٪ است. سویه های *انتروکوکوس* موجود در گوشت ها برخلاف سویه های بالینی، اکثراً نسبت به سویه های بالینی حساس است (۲۱). در صورتی که در این مطالعه مقاومت زیادی نسبت به دو آنتی بیوتیک فوق دیده شد. در پژوهش های Chedly و همکاران در سال ۲۰۱۲ مقاومت بالا نسبت به اریترومایسین و نیز در پژوهش های Hayes و همکاران در سال ۲۰۰۳، بیشترین مقاومت نسبت به پنی سیلین مشاهده شد (۱۷، ۱۹). همچنین بیشترین میزان حساسیت نسبت به آنتی بیوتیک های نیتروفوراننتین، مروپنم و سیپروفلوکساسین مشاهده شد. در نتایج حاصل شده از مطالعه ی تیمور نژاد تمام سویه های *انتروکوکوس فکالیس* به نیتروفوراننتین حساس بودند و مطالعه فرزاد محمدی و همکاران نشان داد سویه های *انتروکوکوس فکالیس* نسبت به سه آنتی بیوتیک فوق داشتند (۲۲، ۲۳).

این مسئله می تواند بیانگر میزان مصرف آنتی بیوتیک در یک منطقه باشد. آنتی بیوتیک هایی همانند اریترومایسین و پنی سیلین به مراتب بیشتر از سایر آنتی بیوتیک ها، مورد استفاده قرار می گیرند. مقاومت دارویی نسبت به آنتی بیوتیک ها در مناطق مختلف ایران و جهان به دلیل تغییرات ژنتیکی در سویه های ایجاد کننده و تفاوت در میزان مصرف آنتی بیوتیک ها و وجود اختلاف در میزان دسترسی به آنتی بیوتیک ها صورت می گیرد. البته بسته به نوع نمونه (بالینی و غذایی) مقاومت آنتی بیوتیکی هم متفاوت است.

لازم به ذکر است شیوع ژن های ویرولانسی در جدایه های بالینی بیشتر از مواد غذایی و گوشت است پس در نتیجه مقاومت های آنتی بیوتیکی نیز در نمونه های بالینی بیشتر خواهد شد؛ که پژوهش های Abriouel و همکاران در سال ۲۰۰۲ این موضوع را ثابت کردند (۲۴). ژن های مقاومت اغلب از طریق پلاسمید،

بیشترین میزان مقاومت بر حسب استاندارد CLSI 2013 نسبت به آنتی بیوتیک های اریترومایسین (۹۴/۴۴٪) و پنی سیلین (۵۶/۶۶٪) و بیشترین میزان حساسیت نسبت به آنتی بیوتیک های نیتروفوراننتین و مروپنم و سیپروفلوکساسین به ترتیب با ۰٪، ۲/۲۲ و سیپروفلوکساسین مشاهده شد. پس از بررسی ژنوم استخراج شده ی *انتروکوکوس فکالیس* های مقاوم به جنتامایسین با آزمون PCR، مشخص شد در هیچ یک از ۹ سویه ی مقاوم به جنتامایسین، ژن *CTX-M* وجود ندارد (تصویر ۱).

بحث و نتیجه گیری

بسیاری از بیماری های مشترک بین انسان و حیوان می توانند از طریق خوردن گوشت های آلوده به انسان منتقل شوند. از این رو سالم بودن گوشت از اهمیت بالایی در حفظ سلامت جامعه برخوردار است. به دلیل ماهیت خود گوشت و تهیه آن از منابع حیوانی، عدم وجود فرآیند حرارتی در حین کشتار و تأثیر اندک انجماد در کاهش بار میکروبی، گوشت خام در گروه غذاهای با ریسک بالای میکروبی قرار دارد (۱۶). بنابراین نیاز به روش های کنترلی و پیشگیرانه در تولید آن احساس می گردد. اکثر آنتی بیوتیک ها در غلظت های معمولی قادر به از بین بردن *انتروکوکوس* ها نیستند. درمان متداول شامل استفاده از یک آمینوگلیکوزید همراه با یک عامل ضد دیواره (بتالاکتام) است. البته، مقاومت به آنتی بیوتیک ها در *انتروکوکوس* ها در حال افزایش است. اگر این باکتری ها دارای ژن های مقاومت آنتی بیوتیکی نیز باشند نه تنها با مصرف آنتی بیوتیک های معمولی از بین نمی روند، بلکه سبب ایجاد سویه های مقاوم تر نیز می شوند. معمولاً *انتروکوکوس فکالیس* در نمونه های بالینی و *انتروکوکوس فاسیوم* در گوشت ها و سبزیجات گونه های غالب هستند. در این پژوهش ۱۹۰ نمونه *انتروکوکوس* از گوشت جداسازی شد که ۹۰ نمونه *انتروکوکوس فکالیس* (۴۷/۳۶٪) و ۱۰۰ نمونه *انتروکوکوس فاسیوم* (۵۲/۶۳٪) بود. پژوهش هایی که توسط Hayes و همکاران در سال ۲۰۰۳، لیلیا اربابی و همکاران در سال ۱۳۸۹ و Merk vrabec

سپاس و امتنان را دارند.

منابع

1. Vrabec M, Lovayová V, Dudriková K, Gallo J, Dudriková E. Antibiotic resistance and prevalence of Enterococcus spp. and Escherichia coli isolated from bryndza cheese. Ital Sci Anim J; 2015.14(4):3968.
2. Rahimi F, Talebi M, Saifi M, Pourshafie MR. Distribution of enterococcal species and detection of vancomycin resistance genes by multiplex PCR in Tehran sewage. Iran Biomed J; 2007.11(3):161-7.
3. Talebi M, Rahimi F, Katouli M, Möllby R, Pourshafie MR. Epidemiological link 3. between wastewater and human vancomycin-resistant Enterococcus faecium isolates. Curr Microbiol; 2008. 56(5):468-73.
4. Fisher K, Phillips C. The ecology, epidemiology and virulence of Enterococcus. Microbiology; 2009.155(6):1749-57.
5. Jahan M, Krause DO, Holley RA. Antimicrobial resistance of Enterococcus species from meat and fermented meat products isolated by a PCR-based rapid screening method. Int. J. Food Microbiol; 2013.163(2):89-95.
6. Myllyniemi AL. Development of microbiological methods for the detection and identification of antimicrobial residues in meat. 2004.
7. Jahan M, Holley RA. Incidence of virulence factors in enterococci from raw and fermented meat and biofilm forming capacity at 25. C and 37 C. Int. J. Food Microbiol; 2014.170:65-9
8. Ryan L, O'Mahony E, Wrenn C, FitzGerald S, Fox U, Boyle B, et al. Epidemiology and molecular typing of VRE bloodstream isolates in an Irish tertiary care hospital J. Antimicrob. Chemother; 2015.70(10):2718-24.
9. Klare I, Heier H, Claus H, Witte W. Environmental strains of Enterococcus faecium with inducible high-level resistance to glycopeptides FEMS Microbiol. Lett; 1993.106(1):23-9.
10. Canton R, Novais A, Valverde A, Machado E, Peixe L, Baquero F, et al. Prevalence and spread of extended-spectrum β -lactamase-producing Enterobacteriaceae in Europe. Clin. Microbiol. Infect; 2008.14(s1):144-53.
11. Poole K. Resistance to β -lactam antibiotics. Cell Mol Life Sci; 2004.61(17):2200-23.
12. Bush K, Jacoby GA, Medeiros AA. A functional classification scheme for beta-lactamases and its correlation with molecular structure. Antimicrob. Agents Chemother; 1995.39(6):1211.
13. Tzouveleakis L, Tzelepi E, Tassios P, Legakis N. CTX-M-type β -lactamases: an emerging group of extended-spectrum enzymes. Int. J. Antimicrob.

ترنسپوزون و یا اینتگرئون‌ها بین باکتری‌ها انتشار می‌یابند. به‌خوبی مشخص‌شده که پلاسمیدها یکی از مهم‌ترین عوامل انتشار سریع مقاومت آنتی‌بیوتیکی در میان باکتری‌ها هستند. در این پژوهش ژن بتالاکتاماز *CTX-M* در سویه‌های مقاوم به جنتامایسین مشاهده نشد. در مطالعه‌ی مشابهی که توسط Merk vrabec در سال ۲۰۱۵ در دانشگاه پزشکی و داروسازی اسلواکی به‌منظور بررسی ژن بتالاکتاماز *CTX-M* در *انتروکوکوس‌های* جداشده از پنیرهای مصرفی صورت گرفت در هیچ سویه‌ای ژن‌های نامبرده مشاهده نشد(۱). همچنین تاکنون بررسی‌های مستقیمی بر روی ژن‌های بتالاکتاماز در *انتروکوکوس فکالیس‌های* مقاوم به جنتامایسین در گوشت‌های قرمز مصرفی چه در داخل و چه در خارج از کشور صورت نگرفته است. در این بررسی ژن *bla CTX-M* در سویه‌های مقاوم به جنتامایسین مشاهده نشد. لذا این موضوع نشان می‌دهد ژن *bla CTX-M* همراه با ژن‌های عامل مقاومت به آنتی‌بیوتیک جنتامایسین منتقل نمی‌شوند و همچنین این احتمال می‌رود که علاوه بر وجود ژن‌های مقاومت به جنتامایسین و انتقال توسط پلاسمیدها، مکانیسم‌های دیگری غیر از بتالاکتامازهای وسیع‌الطیف مانند پمپ‌های ترشحی و تغییر در پورین‌ها سبب مقاومت می‌گردند.

براساس مطالعات انجام‌شده ثابت گردیده است که یکی از راه‌های اصلی انتقال مقاومت دارویی به انسان، به‌واسطه‌ی انتقال سویه‌های مقاوم باکتری‌ها از حیوانات و گیاهان از طریق فرآورده‌های غذایی صورت می‌گیرد بدیهی است با اثبات شباهت‌های الگوی مقاومتی سویه‌های بیمارستانی و محیطی باکتری‌ها، می‌توان با کنترل و پیشگیری از آلودگی‌های محیطی، احتمال بروز مقاومت‌های بالینی را کاهش داد(۲۵).

تقدیر و تشکر

مؤلفین این مقاله از معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد و همکاران آزمایشگاه و تمامی عزیزان یاری دهنده در انجام این پروژه، نهایت

Study of *bla CTX-M* gene in gentamicin resistant *Enterococcus faecalis* isolated from consumption red meats

***Rezvan Shirvani**, Department of Cell and Molecular Biology, Boroujerd Branch, Islamic Azad University, Boroujerd, Iran (*Corresponding author). r.shirvani1368@gmail.com.

Ellahe Madani pur, Department of Microbiology, Boroujerd Branch, Islamic Azad University, Boroujerd, Iran. elamadani20@gmail.com

Abstract

Background: *Enterococci* are part of normal flora of the human gastrointestinal tract, which have a high potential for acquiring antibiotic resistance genes. The widespread use of antibiotics in the agricultural and food industrial leads to release of resistance genes in pathogens and normal flora bacteria, transfer to human and also the cause of the disease, which is a serious menace to human health. So, the purpose of this study was evaluation prevalence of *bla CTX-M* gene in gentamicin resistant *Enterococcus faecalis* isolated from consumption red meats.

Methods: In this cross-sectional study 190 *Enterococcus* isolates were collected from consumption red meats Boroujerd Slaughterhouse. 90 *E.faecalis* strains were identified by routine microbiological tests. The antibiotic susceptibility testing on isolates by disk diffusion method according to the CLSI was performed. Finally, to assess the frequency of *bla CTX-M* gene in gentamicin resistant *Enterococcus faecalis* isolated from consumption red meats were performed by using PCR and specific primer.

Results: In this study, the highest antibiotic resistance was observed against erythromycin and penicillin (94.44% and 56.66% respectively), strains had a high sensitivity to nitrofurantoin, meropenem and ciprofloxacin. Out of 90 samples 9(10%) were resistant to gentamicin, the gene was not found in any of the 9 strains.

Conclusion: Given that the genes producing Betalactamase enzymes are easily transferred via plasmids, lack of tracking the mentioned genes among the studied bacteria suggests, this gene is not transferred along with genes inducing resistance to gentamicin. Thus significant relationship between these gene and investigated antibiotic was not observed.

Keywords: *Enterococcus faecalis*, Gentamicins, beta-Lactamases, Polymerase chain reaction